Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2026)0069

Porozumienie ramowe w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2026 r. w sprawie nowelizacji porozumienia ramowego w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską (2025/2243(ACI))

Parlament Europejski,

– uwzględniając projekt porozumienia ramowego w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim i Komisją,

– uwzględniając art. 295 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

– uwzględniając zobowiązanie do przeglądu i udoskonalenia porozumienia ramowego podjęte przez ówczesną kandydatkę na przewodniczącą Komisji Europejskiej Ursulę von der Leyen na nadzwyczajnym posiedzeniu Konferencji Przewodniczących z dnia 2 lipca 2024 r.,

– uwzględniając decyzję Konferencji Przewodniczących z dnia 11 lipca 2024 r. o rozpoczęciu przeglądu porozumienia ramowego w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską,

– uwzględniając pismo z dnia 12 lipca 2024 r. przewodniczącej Parlamentu Europejskiego Roberty Metsoli do Ursuli von der Leyen, ówczesnej kandydatki na przewodniczącą Komisji Europejskiej,

– uwzględniając wspólne oświadczenie przewodniczącej Parlamentu Europejskiego Roberty Metsoli i przewodniczącej Komisji Europejskiej Ursuli von der Leyen z dnia 21 października 2024 r. w sprawie przeglądu umowy ramowej, w szczególności dziewięciu określonych w nim priorytetów politycznych,

– uwzględniając decyzję Konferencji Przewodniczących z dnia 11 września 2025 r. zatwierdzającą wynik negocjacji i wstępne porozumienie osiągnięte dnia 9 września 2025 r. (zwane dalej „porozumieniem”),

– uwzględniając art. 154 ust. 1 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych (A10-0031/2026),

A. mając na uwadze, że Traktaty przewidują wyraźną podstawę prawną dla porozumień międzyinstytucjonalnych, która to podstawa pozwala na zawieranie takich porozumień z poszanowaniem Traktatów, w tym zasady przyznania, która nie pozwala na pozatraktatowe rozszerzanie kompetencji instytucji UE,

B. mając na uwadze, że Traktat o Unii Europejskiej i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stawiają Parlament na równi z Radą w zwykłej procedurze ustawodawczej i w kwestiach budżetowych oraz wzmacniają jego rolę w polityce zewnętrznej UE, z wyjątkiem roli związanej ze wspólną polityką zagraniczną i bezpieczeństwa,

C. mając na uwadze, że art. 122 TFUE stanowi podstawę prawną dla przyjmowania przez Radę środków nadzwyczajnych na podstawie wniosku Komisji,

D. mając na uwadze, że art. 225 TFUE przyznaje Parlamentowi prawo inicjatywy poprzez zwrócenie się do Komisji o przedłożenie wniosku dotyczącego aktu Unii,

E. mając na uwadze, że porozumienie ramowe w sprawie stosunków między Parlamentem i Komisją pochodzi z 2010 r., a od tego czasu współpraca międzyinstytucjonalna znacznie się rozwinęła, co znalazło odzwierciedlenie w reformie „Parlament 2024” i w późniejszych zmianach Regulaminu Parlamentu przyjętych w kwietniu 2024 r., mając również na uwadze, że porozumienie ramowe ma na celu zapewnienie spójności z Traktatami oraz realizację w praktyce prerogatyw Parlamentu Europejskiego w zakresie kontroli, nadzoru i budżetu,

F. mając na uwadze, że obie instytucje przywiązują najwyższą wagę do zasady równowagi instytucjonalnej i zasady wzajemnej lojalnej współpracy, ustanowionych w art. 13 ust. 2 TUE,

G. mając na uwadze, że wspólna ocena realizacji porozumienia ramowego przeprowadzona na poziomie technicznym w porozumieniu z przewodniczącą Komisji podkreśliła potrzebę aktualizacji i udoskonalenia niektórych jego postanowień, aby lepiej odzwierciedlić równowagę instytucjonalną i w pełni wdrożyć prerogatywy Parlamentu ustawione w Traktatach w odniesieniu do prerogatyw ustawodawczych, budżetowych i kontrolnych Parlamentu,

1. jest zdania, że zmienione porozumienie stanowi dla Parlamentu postęp instytucjonalny w stosunkach z Komisją, podkreślając zarazem, że każdy taki postęp musi znajdować swoje oparcie w

Traktatach; jest zdania, że zmienione porozumienie wzmacnia odpowiedzialność polityczną i legitymację, rozszerza konstruktywny dialog, poprawia przepływ informacji między obiema instytucjami oraz poprawia współpracę w zakresie procedur i planowania, w tym w dziedzinie uprawnień kontrolnych i śledczo-dochodzeniowych;

2. z zadowoleniem przyjmuje w szczególności poniższe korzystne zmiany zawarte w zmienionym porozumieniu:

- potwierdzenie zasady równego traktowania Parlamentu i Rady oraz roli Komisji jako bezstronnego mediatora, w szczególności poprzez zapewnienie kompleksowego, we właściwym czasie i szczegółowego oraz przejrzystego dopływu informacji do Parlamentu umożliwiającego rzetelną kontrolę demokratyczną, o którym świadczy zobowiązanie do informowania Parlamentu o inicjatywach politycznych i wnioskach ustawodawczych nieuwzględnionych w programie prac Komisji oraz do przedstawiania kluczowych inicjatyw na posiedzeniu plenarnym natychmiast po ich przyjęciu przez kolegium komisarzy;

- spoczywający na nowo wybranym przewodniczącym obowiązek przedstawiania Parlamentowi szczegółowych informacji na temat składu nowego kolegium komisarzy, w tym jego planowanej struktury;

- zobowiązanie Komisji do zadbania o to, by jej oceny wpływu był przeprowadzane w ramach jej kompetencji i według przejrzystej procedury zapewniającej niezależną ocenę;

- wzmocnienie odpowiedzialności politycznej Komisji poprzez zapewnienie obecności jej właściwych członków w Parlamencie, zarówno na posiedzeniu plenarnym, jak i w komisjach;

- zapewnienie, że Parlament będzie co do zasady w ramach swojej funkcji nadzoru politycznego wzywał członków Komisji, oraz że może on zażądać obecności na posiedzeniu plenarnym konkretnego komisarza, jeżeli uzasadnia to rozpatrywany punkt porządku obrad; w szczególności zapewnienie, że podczas tury pytań trwającej do 90 minut obecni są członkowie Komisji, których teki dotyczą tematu pytań, tak aby zapewnić konstruktywną, otwartą i demokratyczną debatę między posłami do Parlamentu Europejskiego a członkami Komisji;

- obowiązek udziału członków Komisji w posiedzeniach komisji parlamentarnych, przy czym jedynie w przypadku, gdy obecność komisarza nie jest wyraźnie wymagana, będzie mógł go zastąpić urzędnik wysokiej rangi, który na pytania członków komisji będzie w stanie udzielić merytorycznych odpowiedzi;

- zobowiązanie się Komisji, że gdy będzie zamierzała wycofać wniosek, właściwy członek Komisji weźmie udział w posiedzeniach komisji w celu omówienia tego zamiaru;

- zobowiązanie się Komisji do przedstawiania kompleksowego uzasadnienia i informacji na temat wyjątkowych i nadzwyczajnych

przypadków, w których jej wnioski opierają się na art. 122 TFUE, zarówno przy składaniu wniosku do Parlamentu, jak i po wykonaniu danego aktu prawnego;

- wzmocnienie prawa inicjatywy Parlamentu na podstawie art. 225 TFUE, z uwzględnieniem wniosków dotyczących zmiany lub uchylenia obowiązującego prawodawstwa, poprzez lepsze określenie działań Komisji podejmowanych w następstwie otrzymania wniosku Parlamentu;

- zobowiązanie się Komisji, że gdy będzie występować do Parlamentu o zastosowanie trybu pilnego w sprawie wniosku, zwróci się o to na piśmie i przedstawi uzasadnienie tego wniosku;

- poprawa przepływu informacji dotyczących umów międzynarodowych na wszystkich etapach negocjacji, a tym samym wzmocnienie demokratycznej rozliczalności i przejrzystości w polityce zewnętrznej;

3. uważa, że demokratyczna kontrola nad Komisją wymaga nie tylko odpowiednich ram prawnych, ale także poczucia odpowiedzialności politycznej i zaangażowania politycznego; zwraca uwagę na formalną wymianę poglądów między posłami do Parlamentu a Komisją podczas sesji plenarnej, w tym podczas tury pytań, będącą podstawą demokracji europejskiej; zobowiązuje się do dalszego inwestowania w kulturę parlamentarną i jej wspierania, tak aby obie strony mogły uczestniczyć w tych sesjach, co umożliwi konstruktywną i merytoryczną wymianę poglądów między Parlamentem a Komisją;

4. ubolewa, że Komisja nie wskazała, czy nowym inicjatywom ustawodawczym będzie towarzyszyć ocena skutków, ani czy przedstawiać będzie odpowiednie uzasadnienie w razie braku oceny skutków;

5. wzywa Komisję, aby w świetle zmienionego porozumienia i swojej roli strażniczki traktatów wznowiła wysiłki na rzecz wypełnienia obowiązku określonego w art. 226 TFUE i ułatwiła przyjęcie rozporządzenia regulującego wykonywanie przez Parlament Europejski uprawnień śledczych, które powinno było zostać przyjęte już dawno; oczekuje, że przy ocenie wniosków Parlamentu w tej sprawie Komisja będzie przestrzegać zasady wzajemnej lojalnej współpracy i współpracować w dobrej wierze z Parlamentem Europejskim w celu rozwiązania wszelkich nierozstrzygniętych kwestii;

6. oczekuje, że Komisja będzie w pełni przestrzegać zarówno nowych, jak i istniejących postanowień umowy; Parlament Europejski powinien regularnie monitorować wykonywanie umowy od momentu jej wejścia w życie;

7. zatwierdza zawarcie porozumienia znajdującego się w załączniku;

8. zobowiązuje swoją przewodniczącą do podpisania porozumienia wraz

z przewodniczącą Komisji i do zarządzenia jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;

9. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej decyzji wraz z załącznikiem do wiadomości Rady, Komisji oraz parlamentów państw członkowskich.

ZAŁĄCZNIK: POROZUMIENIE RAMOWE W SPRAWIE STOSUNKÓW MIĘDZY PARLAMENTEM EUROPEJSKIM I KOMISJĄ EUROPEJSKĄ

PARLAMENT EUROPEJSKI I KOMISJA EUROPEJSKA (zwane dalej „obiema instytucjami”),

– uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE), Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 295, oraz Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej (zwane dalej „Traktatami”),

– uwzględniając porozumienia międzyinstytucjonalne oraz teksty regulujące stosunki pomiędzy obiema instytucjami,

– uwzględniając Regulamin Parlamentu Europejskiego,

– uwzględniając wytyczne polityczne i oświadczenia złożone w tym względzie w dniu 18 lipca 2024 r. przez nowo wybraną przewodniczącą Komisji oraz wspólne oświadczenie w sprawie zasad politycznych, które stanowić będzie podstawę zmiany porozumienia ramowego z 2010 r. w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską, wydane przez nowo wybraną przewodniczącą Komisji i przewodniczącą Parlamentu w dniu 21 października 2024 r.,

A. mając na uwadze, że traktat lizboński wzmacnia demokratyczną legitymację procesu decyzyjnego w Unii,

B. mając na uwadze, że obie instytucje przywiązują najwyższą wagę do skutecznej transpozycji i stosowania prawa Unii,

C. mając na uwadze, że niniejsze porozumienie ramowe nie narusza uprawnień ani kompetencji Parlamentu, Komisji ani innej instytucji lub organu Unii, lecz ma na celu zapewnienie, że te uprawnienia i kompetencje są wykonywane w możliwie najskuteczniejszy i najbardziej przejrzysty sposób,

D. mając na uwadze, że niniejsze porozumienie ramowe powinno być interpretowane zgodnie z ramami instytucjonalnymi, które zostały sformułowane w Traktatach,

E. mając na uwadze, że Komisja będzie należycie uwzględniać role przyznane odpowiednio Parlamentowi i Radzie na mocy Traktatów, w szczególności w odniesieniu do podstawowej zasady równego traktowania określonej w pkt 9,

F. mając na uwadze, że zgodnie z art. 10 ust. 1 TUE podstawą funkcjonowania Unii jest demokracja przedstawicielska,

G. mając na uwadze, że zgodnie z art. 17 ust. 8 TUE Komisja ponosi kolegialnie odpowiedzialność przed Parlamentem,

H. mając na uwadze, że należy przeprowadzić aktualizację

porozumienia ramowego zawartego w październiku 2010 r.[1], zmienionego w lutym 2018 r.[2], i zastąpić je tekstem niniejszym,

I. mając na uwadze, że obie instytucje przypominają o przyświecającym im celu współpracy przy aktualizacji i upraszczaniu ustawodawstwa oraz przeciwdziałania obciążeniom administracyjnym i jednocześnie realizacji celów ustawodawstwa,

J. mając na uwadze, że obie instytucje zobowiązały się do dalszej poprawy przepływu informacji oraz obecności posłów do Parlamentu i członków Komisji na posiedzeniach plenarnych i innych posiedzeniach Parlamentu; mając na uwadze, że w tym kontekście Parlament będzie regularnie oceniał sytuację w celu dalszego zwiększenia obecności posłów do Parlamentu na posiedzeniach plenarnych,

przyjmują następujące porozumienie ramowe:

I. ZAKRES

1. W celu lepszego odzwierciedlenia szczególnego partnerstwa między Parlamentem i Komisją obie instytucje przyjmują następujące środki służące wzmocnieniu odpowiedzialności politycznej i zasadności działań Komisji, rozszerzeniu konstruktywnego dialogu i poprawie przepływu informacji pomiędzy obiema instytucjami oraz ulepszeniu współpracy dotyczącej procedur i planowania.

   Przyjmują również postanowienia szczególne dotyczące:

   – spotkań Komisji z ekspertami krajowymi, określone w załączniku I,

   – przekazywania informacji poufnych Parlamentowi, określone w załączniku II,

   – prowadzenia negocjacji i zawierania umów międzynarodowych, określone w załączniku III, oraz

   – programu prac Komisji, określone w załączniku IV.

II. ODPOWIEDZIALNOŚĆ POLITYCZNA

2. Po nominacji przez Radę Europejską nominowany przewodniczący Komisji przedstawia Parlamentowi wytyczne polityczne na okres swojej kadencji w celu umożliwienia merytorycznej wymiany poglądów z Parlamentem przed głosowaniem w sprawie wyboru.

3. Nowo wybrany przewodniczący Komisji informuje Parlament o planowanej strukturze i równowadze płci nowego kolegium komisarzy w odpowiednim czasie przed rozpoczęciem w Parlamencie procedury związanej z zatwierdzeniem przez

---

[1] Dz.U. L 304 z 20.11.2010, s. 47, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2010/1120/oj.

[2] Dz.U. L 45 z 17.2.2018, s. 46, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2018/217/oj.

Parlament nowej Komisji. Zgodnie ze swoim Regulaminem Parlament konsultuje się z nowo wybranym przewodniczącym Komisji w odpowiednim czasie przed rozpoczęciem procedur związanych z zatwierdzeniem nowego składu Komisji. Parlament uwzględnia uwagi wyrażone przez nowo wybranego przewodniczącego.

Kandydaci na członków Komisji ujawniają w pełni wszystkie istotne informacje zgodnie z obowiązkiem niezależności określonym w art. 245 TFUE.

Procedury w tym względzie są ukształtowane w sposób gwarantujący jawność, sprawiedliwość i spójność oceny całej desygnowanej Komisji.

4. Bez uszczerbku dla zasady kolegialności Komisji każdy z członków Komisji ponosi odpowiedzialność polityczną za działania podejmowane w zakresie swoich kompetencji.

Przewodniczący Komisji ponosi całkowitą odpowiedzialność za ustalenie, czy istnieje konflikt interesów uniemożliwiający członkowi Komisji pełnienie obowiązków tego członka.

Przewodniczący Komisji jest też odpowiedzialny za wszelkie późniejsze działania podjęte w sytuacji konfliktu interesów i niezwłocznie informuje o nich na piśmie przewodniczącego Parlamentu.

Udział członka Komisji w kampaniach wyborczych reguluje kodeks postępowania członków Komisji Europejskiej[3].

Członek Komisji może brać udział w kampanii wyborczej w wyborach do Parlamentu Europejskiego, w tym jako kandydat. Może także zostać wybrany przez europejską partię polityczną na głównego kandydata (zwanego dalej „Spitzenkandidat”) na stanowisko przewodniczącego Komisji.

Przewodniczący Komisji w należytym czasie informuje Parlament, czy któryś z członków Komisji będzie prowadził kampanię wyborczą w charakterze kandydata w wyborach do Parlamentu, a także o środkach podjętych w celu zagwarantowania poszanowania zasad niezależności, uczciwości i roztropności przewidzianych w art. 245 TFUE oraz w kodeksie postępowania członków Komisji Europejskiej.

Członek Komisji kandydujący w wyborach do Parlamentu lub biorący udział w kampanii wyborczej powstrzymuje się od zajmowania w trakcie kampanii stanowisk, które byłyby niezgodne ze spoczywającym na nim obowiązkiem zachowania poufności lub naruszałoby zasadę kolegialności.

Członek Komisji kandydujący w wyborach do Parlamentu lub biorący udział w kampanii wyborczej nie może wykorzystywać

---

3 Dz.U. C 65 z 21.2.2018, s. 7.

personelu ani zasobów materialnych Komisji do działań związanych z kampanią wyborczą.

5. W przypadku gdy Parlament zwróci się do przewodniczącego Komisji o wycofanie poparcia wobec któregoś z członków Komisji, przewodniczący rozważy, czy zażądać rezygnacji tego członka zgodnie z art. 17 ust. 6 TUE. Przewodniczący zażąda rezygnacji tego członka lub wyjaśni Parlamentowi powody swojej odmowy w trakcie najbliższej sesji miesięcznej.

6. W przypadku gdy konieczne staje się zastąpienie członka Komisji w okresie trwania kadencji tego członka zgodnie z art. 246 akapit drugi TFUE, przewodniczący Komisji przed wyrażeniem zgody na decyzję Rady poważnie rozważy wynik konsultacji z Parlamentem.

   Parlament zapewnia jak najsprawniejszy przebieg swoich procedur, aby umożliwić przewodniczącemu Komisji poważne rozważenie opinii Parlamentu przed powołaniem nowego członka Komisji.

   Podobnie, zgodnie z art. 246 akapit trzeci TFUE, w przypadku gdy okres pozostający do zakończenia kadencji Komisji jest krótki, przewodniczący Komisji poważnie rozważy stanowisko Parlamentu.

7. Jeżeli przewodniczący Komisji ma zamiar zmienić rozdział obowiązków członków Komisji w trakcie kadencji Komisji zgodnie z art. 248 TFUE, przewodniczący informuje o tym Parlament w należytym czasie, aby umożliwić mu przeprowadzenie odpowiedniej konsultacji parlamentarnej na temat zamierzonych zmian. Decyzja przewodniczącego o zmianach w rozdziale obowiązków może stać się skuteczna natychmiast.

8. Jeżeli Komisja proponuje zmianę kodeksu postępowania członków Komisji Europejskiej, dotyczącą konfliktów interesów lub etyki zachowania, zwraca się do Parlamentu o wydanie opinii.

III. KONSTRUKTYWNY DIALOG I PRZEPŁYW INFORMACJI

(i) Postanowienia ogólne

9. Komisja gwarantuje, że będzie stosować podstawową zasadę równego traktowania Parlamentu i Rady, zwłaszcza w odniesieniu do dostępu do posiedzeń, wystąpień i innych informacji, w szczególności dotyczących kwestii o charakterze ustawodawczym i budżetowym.

10. Komisja współpracuje z Parlamentem i Radą na równych zasadach, przy pełnym poszanowaniu równowagi między instytucjami i prerogatyw instytucjonalnych przyznanych im na mocy Traktatów. W odpowiednich przypadkach Komisja podejmuje wszelkie niezbędne inicjatywy na rzecz zbliżenia stanowisk współprawodawców, działając jako bezstronny mediator.

11. W zakresie swoich kompetencji Komisja przyjmuje środki mające na celu szersze zaangażowanie Parlamentu tak aby w możliwie

najszerszym zakresie uwzględniać jego opinie w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa.

12. Wprowadza się szereg następujących rozwiązań w celu wdrożenia szczególnego partnerstwa między Parlamentem i Komisją:

– na wniosek Parlamentu przewodniczący Komisji odbywa co najmniej dwa razy w roku posiedzenia z Konferencją Przewodniczących w celu przedyskutowania kwestii będących przedmiotem wspólnego zainteresowania;

– przewodniczący Komisji prowadzi regularny dialog z przewodniczącym Parlamentu w sprawie kluczowych kwestii horyzontalnych i ważnych wniosków ustawodawczych; dialog ten powinien również obejmować zaproszenia przewodniczącego Parlamentu do uczestniczenia w posiedzeniach kolegium komisarzy;

– przewodniczący Komisji lub członek Komisji właściwy ds. stosunków międzyinstytucjonalnych jest zapraszany do uczestniczenia w posiedzeniach Konferencji Przewodniczących i Konferencji Przewodniczących Komisji, gdy mają być omawiane szczegółowe kwestie związane z ustalaniem porządku obrad sesji plenarnej, stosunkami międzyinstytucjonalnymi między Parlamentem i Komisją oraz z problematyką ustawodawczą i budżetową;

– corocznie odbywają się spotkania z udziałem Konferencji Przewodniczących, Konferencji Przewodniczących Komisji i kolegium komisarzy w celu omówienia istotnych spraw, w tym przygotowania i wdrożenia programu prac Komisji;

– Konferencja Przewodniczących i Konferencja Przewodniczących Komisji w należytym czasie informują Komisję o wynikach prowadzonych przez nie dyskusji mających wymiar międzyinstytucjonalny; Parlament informuje również Komisję wyczerpująco i regularnie o wynikach posiedzeń związanych z przygotowaniem sesji miesięcznych uwzględniając opinie Komisji; powyższe postanowienie pozostaje bez uszczerbku dla postanowień pkt 57;

– w celu zapewnienia regularnego przepływu istotnych informacji pomiędzy obiema instytucjami sekretarz generalny Parlamentu i sekretarz generalny Komisji odbywają regularne spotkania.

13. Każdy z członków Komisji dba o regularny i bezpośredni przepływ informacji pomiędzy członkiem Komisji a przewodniczącym właściwej komisji parlamentarnej.

14. Komisja podaje do publicznej wiadomości wniosek ustawodawczy, ważną inicjatywę lub decyzję dopiero po powiadomieniu o niej na piśmie Parlamentu.

Na podstawie programu prac Komisji obie instytucje określają z

wyprzedzeniem i w drodze obopólnego porozumienia kluczowe inicjatywy, które mają być przedstawione na posiedzeniu plenarnym. Parlament może postanowić, że te kluczowe inicjatywy zostaną przedstawione w formie debaty odbywającej się bezpośrednio po ich przyjęciu przez kolegium komisarzy. Co do zasady Komisja przedstawia te inicjatywy najpierw na sesji plenarnej, a dopiero później publicznie.

W taki sam sposób obie instytucje określają wnioski i inicjatywy, na temat których informacje przekazuje się Konferencji Przewodniczących lub udziela w odpowiedni sposób zainteresowanej komisji parlamentarnej lub jej przewodniczącemu.

Powyższe decyzje podejmuje się w ramach regularnego dialogu pomiędzy obiema instytucjami przewidzianego w pkt 12 i regularnie aktualizuje w celu uwzględnienia zmian sytuacji politycznej.

Ponadto Komisja w sposób wyczerpujący i we właściwym czasie informuje Parlament, w tym komisje parlamentarne, o innych zbliżających się inicjatywach politycznych i wnioskach ustawodawczych, które nie są ujęte w programie prac Komisji, lecz które wchodzą w zakres prerogatyw ustawodawczych i budżetowych Parlamentu.

Komisja również przekazuje Parlamentowi, w tym komisjom parlamentarnym, w uporządkowany sposób i we właściwym czasie wyczerpujące i szczegółowe informacje umożliwiające Parlamentowi wykonywanie funkcji kontroli politycznej i konsultacji ustanowionych w Traktatach.

15. Jeżeli dokument wewnętrzny Komisji, o którego istnieniu Parlament nie został poinformowany w ramach niniejszego porozumienia międzyinstytucjonalnego, został udostępniony poza obrębem instytucji, przewodniczący Parlamentu może zawnioskować o natychmiastowe przekazanie mu tego dokumentu w celu udostępnienia go zainteresowanym posłom.

16. Komisja udostępnia wszystkie informacje i dokumentację dotyczącą spotkań z ekspertami krajowymi w ramach prowadzonych przez nią prac dotyczących opracowywania i wdrażania ustawodawstwa Unii, w tym prawa miękkiego i aktów delegowanych. Na wniosek Parlamentu Komisja do udziału w tych spotkaniach może również zaprosić ekspertów Parlamentu.

    Postanowienia w tym względzie znajdują się w załączniku I.

17. W ciągu trzech miesięcy po przyjęciu rezolucji parlamentarnej Komisja informuje Parlament na piśmie o działaniach podjętych w reakcji na konkretne wnioski skierowane do niej w rezolucjach Parlamentu, przy czym w przypadkach, w których nie mogła zastosować się do jego poglądów, również informuje Parlament o takim stanie rzeczy.

W przypadku pilnego wniosku okres ten może zostać skrócony. Okres ten może zostać przedłużony o miesiąc, jeżeli wniosek wymaga bardziej gruntownej pracy i jest to należycie uzasadnione. Parlament zobowiązuje się rozpowszechnić tę informację w swojej organizacji.

Parlament stara się unikać kierowania ustnych lub pisemnych pytań dotyczących kwestii, w związku z którymi Komisja poinformowała go już o swoim stanowisku w pisemnych komunikatach dotyczących działań następczych.

18. Zgodnie z pkt 12 tiret piąte Parlament należycie informuje Komisję o zamiarze sporządzenia sprawozdania z własnej inicjatywy w kwestiach ustawodawczych z żądaniem przedłożenia wniosku dotyczącego aktu Unii na podstawie art. 225 TFUE.

Następnie właściwa komisja zaprasza Komisję Europejską do wymiany poglądów na temat projektu sprawozdania. W stosownym przypadku wymiana poglądów z Komisją i wydawanie oficjalnych komunikatów przez przewodniczącego komisji parlamentarnej skierowanych do właściwych członków Komisji trwają przez cały proces przygotowawczy.

Do żądania przedłożenia wniosku dotyczącego aktu Unii złożonego przez Parlament na podstawie art. 225 TFUE dołącza się sprawozdanie zawierające szczegółowe wyjaśnienie powodów, dla których Parlament uważa, że akt Unii jest niezbędny w celu wykonania Traktatów, z uwzględnieniem również przewidywanego obciążenia i skutków finansowych tego aktu. W tym celu komisja przedmiotowo właściwa może zwrócić się do Komisji o doradztwo techniczne.

Komisja niezwłocznie i szczegółowo rozpatruje żądanie przedłożenia wniosku dotyczącego aktu Unii złożone przez Parlament zgodnie z art. 225 TFUE, w tym wnioski dotyczące zmiany lub uchylenia obowiązującego prawa .

Komisja odpowiada na takie żądania w terminie trzech miesięcy określając dalsze działania, jakie zamierza podjąć w ich sprawie, poprzez przyjęcie specjalnego komunikatu. Następnie Komisja może zostać poproszona o wypowiedź na posiedzeniu plenarnym w celu poinformowania Parlamentu o dalszych zamierzonych działaniach lub może zostać zaproszona przez właściwą komisję na jedno z nadchodzących posiedzeń w celu przedstawienia takich informacji i wymiany poglądów z komisją.

Przy pełnym poszanowaniu zasad proporcjonalności i pomocniczości oraz zgodnie z Porozumieniem międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa[4] Komisja przedstawia wniosek ustawodawczy najpóźniej po upływie jednego roku lub uwzględnia go w programie prac na kolejny rok.

---

4 Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

Na wniosek Parlamentu Komisja przekazuje mu aktualne informacje na temat prac przygotowawczych. Jeżeli Komisja nie przedłoży wniosku ustawodawczego, informuje Parlament o szczegółowych powodach, w tym o ewentualnych zastrzeżeniach podniesionych przez współprawodawców w związku z analizami „europejskiej wartości dodanej” i „kosztów braku działań na poziomie europejskim”, a w razie potrzeby przedstawia analizę możliwych rozwiązań alternatywnych.

Jeżeli w ramach procedury budżetowej Parlament postanowi zaproponować projekt pilotażowy lub działanie przygotowawcze związane ze sporządzaniem lub złożeniem przez Parlament żądania przedłożenia wniosku dotyczącego aktu Unii zgodnie z art. 225 TFUE, Parlament przesyła Komisji swoją propozycję projektu pilotażowego lub działania przygotowawczego z konkretnym wskazaniem związku z żądaniem, które jest sporządzane lub które zostało przyjęte zgodnie z art. 225 TFUE.

Na wniosek Parlamentu Komisja zapewnia techniczną wiedzę fachową i wsparcie przy opracowywaniu takiego projektu pilotażowego lub działania przygotowawczego. Projekty pilotażowe i działania przygotowawcze mogą być realizowane w ramach budżetu wyłącznie pod warunkiem spełnienia warunków określonych w art. 58 rozporządzenia finansowego[5].

19. Komisja zobowiązuje się również do ścisłej współpracy na wczesnym etapie z Parlamentem w sprawie żądanych inicjatyw ustawodawczych wynikających z europejskich inicjatyw obywatelskich.

20. W przypadku inicjatyw, zaleceń lub wniosków o przedłożenie aktów ustawodawczych na podstawie art. 289 ust. 4 TFUE Komisja, na wniosek Parlamentu, informuje właściwą komisję parlamentarną o swoim stanowisku w przedmiocie tych wniosków.

21. Do procedury udzielania absolutorium zastosowanie mają postanowienia szczególne określone w pkt 40.

22. Obie instytucje zobowiązują się współpracować ze sobą w dziedzinie stosunków z parlamentami państw członkowskich.

Parlament i Komisja współpracują przy wdrażaniu protokołu nr 2 do TFUE w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności. Współpraca ta obejmuje uzgodnienia dotyczące niezbędnych tłumaczeń uzasadnionych opinii przedstawionych przez parlamenty państw członkowskich.

W przypadku osiągnięcia progów, o których mowa w art. 7 protokołu nr 2 do TFUE, Komisja dostarcza tłumaczenia wszystkich uzasadnionych opinii przedstawionych przez parlamenty państw członkowskich wraz ze swoim stanowiskiem w

---

5 Dz.U. L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj.

ich przedmiocie.

23. Komisja przekazuje Parlamentowi do wiadomości listę grup ekspertów, powołanych w celu wspierania Komisji w wypełnianiu przysługującego jej prawa inicjatywy. Lista ta jest regularnie aktualizowana i podawana do wiadomości publicznej.

    W związku z tym, na szczegółowy uzasadniony wniosek przewodniczącego właściwej komisji parlamentarnej, Komisja informuje rzeczoną komisję w odpowiedni sposób o działalności i składzie powyższych grup.

24. Obie instytucje prowadzą za pomocą właściwych mechanizmów konstruktywny dialog na temat spraw dotyczących istotnych kwestii administracyjnych, zwłaszcza spraw mających bezpośrednie skutki dla administracji Parlamentu. W przypadku gdy Komisja dzieli się informacjami na temat tych kwestii i ich potencjalnych skutków finansowych z Radą, informacje te udostępnia jednocześnie Parlamentowi.

25. Jeżeli Parlament przygotowuje poprawki do swojego Regulaminu, które miałyby wpływ na stosunki Parlamentu z Komisją, Parlament przesyła te poprawki Komisji w odpowiednim czasie przed zasięgnięciem jej opinii. Jeżeli Komisja zamierza wydać opinię, powinna to uczynić w odpowiednim czasie przed głosowaniem nad poprawkami we właściwej komisji . Właściwa komisja rozpatruje tę opinię i przed głosowaniem we właściwej komisji konstruktywnie współpracuje z Komisją.

    Członek Komisji odpowiedzialny za stosunki międzyinstytucjonalne otrzymuje możliwość wymiany poglądów z Parlamentem zgodnie z odpowiednimi postanowieniami porozumienia ramowego, a także możliwość wypowiedzenia się na posiedzeniu plenarnym przed głosowaniem.

26. Jeżeli informacja przekazana zgodnie z porozumieniem ramowym objęta jest poufnością, zastosowanie mają postanowienia załącznika II.

(ii) Umowy międzynarodowe i rozszerzenia

27. Aby umożliwić Parlamentowi wykonywanie funkcję kontroli politycznej, otrzymuje niezwłocznie pełne informacje na wszystkich etapach rokowań i zawierania umów międzynarodowych, wraz z opisem wytycznych negocjacyjnych. Komisja działa w sposób umożliwiający pełne wywiązanie się ze zobowiązań wynikających z art. 218 TFUE, przy poszanowaniu uprawnień każdej instytucji zgodnie z art. 13 ust. 2 TUE.

    Komisja stosuje uzgodnienia określone w załączniku III.

28. Jeżeli Komisja rozpoczyna rokowania z państwami trzecimi w sprawie warunków współpracy międzyparlamentarnej na podstawie umowy międzynarodowej, Komisja zasięga opinii Parlamentu i ją uwzględnia.

29. Jeżeli Komisja zamierza wnieść o tymczasowe stosowanie umowy międzynarodowej do Rady, Komisja jak najszybciej informuje o tym Parlament i przedstawia uzasadnienie, mając na uwadze, że art. 218 ust. 5 TFUE zezwala na tymczasowe stosowanie tylko w razie konieczności.

    Bez uszczerbku dla prawa inicjatywy Komisji i przy pełnym poszanowaniu równowagi instytucjonalnej, o ile nie jest to należycie uzasadnione innymi okolicznościami, jeżeli Komisja wnosi o decyzję Rady w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania umowy międzynarodowej, , Komisja proponuje, aby Rada w tej decyzji upoważniła Komisję do powiadomienia stron trzecich o tymczasowym stosowaniu w taki sposób, aby Parlament dysponował rozsądnym terminem na wyrażenie zgody na podstawie art. 218 ust. 6 TFUE. W takim przypadku Parlament dokłada starań celem zorganizowania procedury zgody w taki sposób, aby powiadomienie to można było przekazać stronie trzeciej lub stronom umowy międzynarodowej jak najszybciej po przyjęciu przez Radę decyzji w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania umowy.

30. Komisja niezwłocznie udziela Parlamentowi pełnej informacji o wniosku złożonym zgodnie z art. 218 ust. 9 TFUE, a także o przypadku skorzystania przez Komisję z upoważnienia udzielonego jej zgodnie z art. 218 ust. 7 TFUE.

31. W świetle art. 13 ust. 2 TUE i w celu zapewnienia równego przepływu informacji, jeżeli Komisja negocjuje i zawiera niewiążącą umowę międzynarodową, Komisja informuje o tym Parlament, z zastrzeżeniem przepisów dotyczących przekazywania informacji poufnych zawartych w załączniku II.

32. W przypadku gdy państwo trzecie złoży wniosek o przystąpienie do umowy międzynarodowej, której stroną jest Unia i która przewiduje możliwość zgłoszenia przez umawiające się strony sprzeciwu wobec przystąpienia państwa trzeciego, Parlament jest informowany o tym wniosku w tym samym czasie co Rada.

33. Informacje, o których mowa w pkt 27, są przekazywane Parlamentowi w czasie wystarczającym do tego, aby mógł on wyrazić w razie potrzeby swoją opinię, a Komisja mogła w możliwie najszerszym zakresie uwzględnić poglądy Parlamentu. Co do zasady, informacje te są przekazywane Parlamentowi za pośrednictwem właściwej komisji parlamentarnej oraz w razie potrzeby na posiedzeniu plenarnym.

    Parlament i Komisja zobowiązują się przyjąć odpowiednie procedury i środki dotyczące przekazywania informacji poufnych przez Komisję Parlamentowi zgodnie z postanowieniami załącznika II.

34. Obie instytucje uznają, że z uwagi na ich różne role instytucjonalne Komisja reprezentuje Unię Europejską w

negocjacjach międzynarodowych z wyjątkiem tych, które dotyczą wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, oraz innych przypadków przewidzianych w Traktatach.

Jeżeli Komisja reprezentuje Unię na konferencjach międzynarodowych, na wniosek Parlamentu Komisja ułatwia włączenie w skład delegacji Unii delegacji posłów do Parlamentu Europejskiego jako obserwatorów, tak aby Parlament był niezwłocznie i w pełni poinformowany o przebiegu konferencji. Komisja zobowiązuje się w odpowiednich przypadkach do systematycznego informowania delegacji Parlamentu o wynikach negocjacji.

Posłowie do Parlamentu Europejskiego nie mogą bezpośrednio uczestniczyć w negocjacjach. Jeżeli istnieją możliwości prawne, techniczne i dyplomatyczne, Komisja może przyznać im status obserwatorów. W przypadku odmowy Komisja powiadamia Parlament o jej powodach.

Ponadto Komisja ułatwia udział posłów do Parlamentu Europejskiego w charakterze obserwatorów we wszystkich istotnych posiedzeniach, za które jest odpowiedzialna, przed sesjami negocjacyjnymi i po nich.

35. Na takich samych warunkach Komisja systematycznie informuje Parlament o spotkaniach, w tym, w miarę możliwości, spotkaniach przygotowawczych i koordynacyjnych, organów powołanych na mocy wielostronnych umów międzynarodowych, których stroną jest Unia, a także zapewnia, w miarę możliwości, dostęp do tych spotkań posłom do Parlamentu Europejskiego wchodzącym w skład delegacji Unii, gdy organy te mają podjąć decyzje wymagające zgody Parlamentu lub których wykonanie może wymagać przyjęcia aktów prawnych zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, lub decyzje, które wiążą się ze znacznymi zobowiązaniami finansowymi ze strony Unii wobec państw trzecich.

36. Delegacji Parlamentu uczestniczącej w delegacjach Unii na konferencje międzynarodowe Komisja zapewnia także w tym zakresie dostęp do całej infrastruktury delegacji Unii zgodnie z ogólnymi zasadami dobrej współpracy między instytucjami i uwzględniając uwarunkowania logistyczne.

Przewodniczący Parlamentu przekazuje przewodniczącemu Komisji wniosek o uwzględnienie w delegacji Unii delegacji Parlamentu nie później niż cztery tygodnie przed rozpoczęciem konferencji, wskazując przewodniczącego delegacji Parlamentu i liczbę posłów do Parlamentu Europejskiego uczestniczących w delegacji Parlamentu. W odpowiednio uzasadnionych przypadkach termin ten może w drodze wyjątku zostać skrócony.

Liczba posłów do Parlamentu Europejskiego uczestniczących w delegacji Parlamentu i liczba personelu pomocniczego jest

proporcjonalna do ogólnej wielkości delegacji Unii.

37. Komisja wyczerpująco informuje Parlament o przebiegu negocjacji związanych z rozszerzeniem, a zwłaszcza o ich najważniejszych aspektach i rozwoju sytuacji, aby umożliwić Parlamentowi wyrażenie poglądów w odpowiednim czasie, w ramach właściwych procedur parlamentarnych.

38. Jeżeli w kwestiach, o których mowa w pkt 37, Parlament zgodnie z Regulaminem przyjmie zalecenie, natomiast Komisja uzna, że z ważnych powodów nie może poprzeć tego zalecenia, uzasadnia ona swoją decyzję przed Parlamentem na posiedzeniu plenarnym lub na kolejnym posiedzeniu właściwej komisji parlamentarnej.

(iii) Wykonanie budżetu

39. Przed ogłoszeniem na konferencjach darczyńców deklaracji finansowych, które obejmują powstanie nowych zobowiązań natury finansowej i wymagają zgody władzy budżetowej, Komisja informuje władzę budżetową i rozpatruje wniesione przez nią uwagi. Komisja dokłada wszelkich starań, aby informować władzę budżetową o źródłach finansowania zobowiązań finansowych w odniesieniu do wszystkich deklaracji finansowych.

40. W ramach corocznego absolutorium, o którym mowa w art. 319 TFUE, Komisja przekazuje informacje niezbędne do kontroli wykonania budżetu za dany rok, o które występuje w tym celu przewodniczący parlamentarnej komisji przedmiotowo właściwej w zakresie absolutorium zgodnie z Regulaminem Parlamentu Europejskiego.

    Jeśli pojawią się nowe aspekty dotyczące lat ubiegłych, za które już udzielono absolutorium, Komisja przekazuje wszelkie niezbędne informacje związane z tą sprawą w celu osiągnięcia rozwiązania odpowiadającego obu stronom.

***(*iv) Stosunki z agencjami zdecentralizowanymi**

41. Kandydaci na stanowiska dyrektorów wykonawczych agencji regulacyjnych powinni zostać przesłuchani przez komisje parlamentarne.

    Ponadto w kontekście dyskusji prowadzonych w powołanej w marcu 2009 r. międzyinstytucjonalnej grupie roboczej ds. agencji Komisja, Parlament i Rada przyjęły wspólne stanowisko w przedmiocie roli i pozycji agencji zdecentralizowanych w strukturze instytucjonalnej Unii, w którym określiły wspólne wytyczne dotyczące ustanawiania, struktury i działania tych agencji, wraz z zagadnieniami finansowymi, budżetowymi, nadzorczymi i zarządczymi.

IV. WSPÓŁPRACA W ZAKRESIE PROCEDUR USTAWODAWCZYCH I PLANOWANIA

(i) Program prac Komisji oraz programowanie Unii Europejskiej

42. Komisja podejmuje inicjatywy w zakresie rocznego i wieloletniego programowania Unii w celu osiągnięcia porozumień międzyinstytucjonalnych.

43. Co roku Komisja przedstawia swój program prac.

44. Obie instytucje współpracują zgodnie z kalendarzem prac przedstawionym w załączniku IV.

Komisja uwzględnia priorytety określone przez Parlament.

Bez uszczerbku dla swojego prawa inicjatywy Komisja przedstawia jak najbardziej szczegółowe informacje na temat działań przewidzianych w poszczególnych punktach swojego programu prac, w tym na temat proponowanych inicjatyw ustawodawczych i nieustawodawczych oraz zakładanych terminów.

45. Komisja składa wyjaśnienia, w przypadku gdy nie może przedstawić poszczególnych wniosków przewidzianych w swoim programie prac na dany rok lub jeżeli odchodzi od tego programu prac. Członek Komisji ds. stosunków międzyinstytucjonalnych zobowiązuje się regularnie składać Konferencji Przewodniczących Komisji sprawozdanie z politycznej realizacji założeń programu prac Komisji na rok bieżący.

(ii) Procedury przyjmowania aktów

46. Komisja zobowiązuje się do szczegółowego rozpatrzenia poprawek do jej wniosków ustawodawczych przyjętych przez Parlament w celu uwzględnienia ich w ewentualnym zmienionym wniosku.

Wydając opinię w sprawie poprawek Parlamentu zgodnie z art. 294 TFUE, Komisja zobowiązuje się do przykładania najwyższej wagi do poprawek przyjętych w drugim czytaniu. Jeśli Komisja uzna, z ważnych powodów i po rozpatrzeniu przez Kolegium, że nie może przyjąć ani poprzeć poprawek, uzasadnia swoją decyzję przed Parlamentem, a w każdym razie w wydanej przez siebie opinii w sprawie poprawek Parlamentu, zgodnie z wymogiem art. 294 ust. 7 lit. c) TFUE.

47. Przy rozpatrywaniu inicjatywy przedłożonej przez co najmniej jedną czwartą państw członkowskich zgodnie z art. 76 TFUE Parlament zobowiązuje się nie przyjmować żadnych sprawozdań w komisji przedmiotowo właściwej przed otrzymaniem opinii Komisji w sprawie tej inicjatywy.

Komisja zobowiązuje się do wydania opinii w sprawie inicjatywy nie później niż 10 tygodni po jej przedłożeniu.

48. Przed wycofaniem wniosku, wobec którego Parlament zajął już stanowisko w pierwszym czytaniu, Komisja dostarcza w należytym czasie szczegółowe wyjaśnienie. Na wniosek właściwych komisji parlamentarnych właściwy członek Komisji bierze udział w posiedzeniach komisji w celu omówienia zamiaru wycofania wniosku przez kolegium komisarzy, najlepiej w trybie wymiany poglądów w zorganizowanym dialogu.

Komisja przeprowadza przegląd wszystkich wniosków będących w toku na początku kadencji nowej Komisji w celu politycznego potwierdzenia lub wycofania tych wniosków, z należytym uwzględnieniem opinii wyrażonych przez Parlament.

49. W odniesieniu do specjalnych procedur ustawodawczych, w których przypadku należy przeprowadzić konsultacje z Parlamentem, oraz innych procedur, takich jak procedura przewidziana w art. 148 TFUE, Komisja:

(i) przyjmuje środki mające na celu ściślejsze zaangażowanie Parlamentu, tak aby w jak największym stopniu uwzględnić jego opinie, a w szczególności zagwarantować, że Parlament będzie dysponował czasem niezbędnym do rozpatrzenia wniosku Komisji;

(ii) dba o przypominanie organom Rady w odpowiednim czasie o tym, aby przed wydaniem opinii przez Parlament nie zawierały porozumień politycznych na podstawie wniosków przedstawionych przez Komisję; Komisja występuje o zakończenie debaty na szczeblu ministerialnym po upływie odpowiedniego czasu, umożliwiającego członkom Rady zapoznanie się z opinią Parlamentu;

(iii) dba, aby Rada przestrzegała zasad określonych przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nakładających wymóg ponownej konsultacji z Parlamentem w przypadku wprowadzenia przez Radę zasadniczej zmiany do wniosku Komisji; Komisja informuje Parlament o każdym przypadku przypomnienia Radzie o potrzebie ponownej konsultacji;

(iv) zobowiązuje się, w razie potrzeby, wycofać wniosek ustawodawczy odrzucony przez Parlament; jeśli Komisja zadecyduje, z ważnych powodów i po rozpatrzeniu przez kolegium komisarzy, o podtrzymaniu swojego wniosku, uzasadnia swoją decyzję w wypowiedzi przed Parlamentem.

50. Komisja należycie uwzględnia zgłoszony przez przewodniczącego Parlamentu wniosek zwołania posiedzenia międzyinstytucjonalnego zgodnie z art. 324 TFUE.

51. W celu usprawnienia procesu planowania prac ustawodawczych Parlament zobowiązuje się natomiast do:

(i) planowania części ustawodawczej porządku dziennego, tak by ją dostosować do bieżącego programu prac Komisji oraz do przyjętych w związku z nim przez Parlament rezolucji, mając na uwadze w szczególności lepsze planowanie debat o charakterze priorytetowym;

(ii) przestrzegania rozsądnych terminów przy przyjmowaniu stanowiska w pierwszym czytaniu w ramach zwykłej procedury ustawodawczej albo opinii w ramach procedury konsultacji, o ile jest to z korzyścią dla procedury;

(iii) jak najszybszego wyznaczania sprawozdawców ds. przyszłych wniosków niezwłocznie po przyjęciu programu prac Komisji;

(iv) rozpatrywania w pierwszej kolejności wniosków o ponowną konsultację, jeśli zostały mu przekazane wszelkie niezbędne informacje.

52. Parlament i Komisja przypominają, że, bez uszczerbku dla innych procedur przewidzianych w Traktatach, powołanie się na art. 122 TFUE jest możliwe jedynie w wyjątkowych przypadkach i na ściśle określonych warunkach zawartych w tym przepisie.

Komisja zobowiązuje się do niezwłocznego przedstawienia wyczerpującego uzasadnienia i informacji na temat wyjątkowych i kryzysowych przypadków, w których wniosek Komisji opiera się na art. 122 TFUE.

Jeżeli projekt aktu prawnego może mieć potencjalnie istotny wpływ na budżet Unii, zastosowanie ma procedura określona we wspólnym oświadczeniu Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji w sprawie kontroli budżetowej w odniesieniu do nowych wniosków opartych na art. 122 TFUE, które mogą mieć istotny wpływ na budżet Unii[6], podpisanym w dniu 16 grudnia 2020 r.

Najwcześniej trzy miesiące po wejściu w życie aktu prawnego opartego na art. 122 TFUE, a następnie w odpowiednich odstępach czasu, na wniosek przewodniczącego Parlamentu właściwy członek Komisji składa sprawozdanie z wykonania danego aktu prawnego, w tym z jego oceny.

53. Jeżeli jest to uzasadnione nieprzewidzianym rozwojem sytuacji, Komisja może zwrócić się wnioskiem do Parlamentu o podjęcie decyzji w sprawie wniosku.

Wniosek ten składa na piśmie wraz z uzasadnieniem, a w razie potrzeby również ze wskazaniem wymaganych prawem terminów.

Przed głosowaniem nad wnioskiem o zastosowanie trybu pilnego Komisja może przedstawić na posiedzeniu plenarnym jego wyjaśnienie, jeśli zgłosi taką potrzebę.

54. Komisja zapewnia przeprowadzanie ocen skutków regulacji na swoją odpowiedzialność i za pomocą przejrzystej procedury gwarantującej niezależną ocenę. Oceny skutków regulacji są w należytym czasie publikowane i uwzględniają szereg różnych scenariuszy, w tym możliwość niepodejmowania działań, i co do zasady są przedstawiane właściwej komisji parlamentarnej na etapie informowania parlamentów narodowych zgodnie z protokołami nr 1 i 2 do TFUE.

55. W dziedzinach, w których Parlament zazwyczaj uczestniczy w procesie legislacyjnym, Komisja w razie potrzeby stosuje prawo miękkie, jeżeli jest to należycie uzasadnione, po uprzednim

---

6 Dz.U. C 444 I z 22.12.2020, s. 5.

umożliwieniu Parlamentowi wyrażenia opinii. Komisja przedstawia Parlamentowi szczegółowe wyjaśnienie zakresu, w jakim uwzględniła jego opinię przy przyjęciu wniosku.

56. W celu zapewnienia lepszego monitorowania transpozycji i stosowania prawa Unii Komisja i Parlament starają się umieszczać w aktach obowiązkowe tabele korelacji i wiążące terminy transpozycji, które w przypadku dyrektyw nie powinny w normalnych warunkach przekraczać dwóch lat.

Oprócz sprawozdań szczególnych i sprawozdania rocznego w sprawie stosowania prawa Unii Komisja udostępnia Parlamentowi zwięzłe informacje o wszystkich postępowaniach w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego od momentu wezwania do ich usunięcia, w tym, na wniosek Parlamentu, w konkretnych sprawach i z zachowaniem zasad poufności, w szczególności zasad uznanych przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, informacji o zagadnieniach, z którymi wiążą się poszczególne postępowania w sprawie uchybienia.

V. UCZESTNICTWO KOMISJI W PRACACH PARLAMENTARNYCH

57. Komisja uczestniczy, na wniosek, w posiedzeniach plenarnych lub innych posiedzeniach Parlamentu.

Komisja zapewnia obecność członków Komisji na posiedzeniach plenarnych w celu omówienia punktów porządku obrad wchodzących w zakres ich odpowiedzialności lub na konkretny wniosek Parlamentu w ramach jego funkcji nadzoru politycznego, chyba że zachodzą okoliczności należycie uzasadniające ich nieobecność. Jeżeli uzasadniają to szczególne okoliczności dotyczące punktu porządku dziennego, Parlament może zwrócić się o obecność na posiedzeniu plenarnym konkretnego członka Komisji.

W przypadku zmian w porządku obrad sesji plenarnej Komisja dokłada wszelkich starań, aby zapewnić odpowiednią reprezentację odpowiadającą punktom porządku obrad.

Parlament stara się, aby co do zasady punkty porządku obrad sesji miesięcznej wchodzące w zakres odpowiedzialności jednego członka Komisji następowały bezpośrednio po sobie. Jeżeli Komisja zaproponuje konkretny termin dla punktu porządku obrad w celu ułatwienia obecności właściwego członka Komisji, Parlament stara się uwzględnić tę propozycję.

58. Na każdą sesję miesięczną Parlament może zaprosić Komisję na trwającą do 90 minut turę pytań, której jeden lub więcej tematów Konferencja Przewodniczących określa najpóźniej w czwartek przed daną sesją miesięczną. Członek Komisji uczestniczący w turze pytań sprawuje tekę związaną z tematem, na który mają mu być zadawane pytania.

Tura pytań może również odbywać się z udziałem przewodniczącego Komisji po otrzymaniu przez niego zaproszenia

od przewodniczącego Parlamentu.

59. Członkowie Komisji zostają wysłuchanie na ich wniosek.

Bez uszczerbku dla postanowień art. 230 TFUE, obie instytucje uzgadniają ogólne zasady przydzielania czasu wystąpień między instytucjami.

Obie instytucje zobowiązują się do przestrzegania przyznanego im orientacyjnego czasu wystąpień.

60. Na potrzeby zapewnienia obecności członków Komisji Parlament zobowiązuje się dołożyć wszelkich starań, aby nie wprowadzać zmian do końcowych projektów porządku dziennego.

Jeżeli Parlament zmienia projekt porządku dziennego lub kolejność poszczególnych punktów porządku dziennego sesji miesięcznej, niezwłocznie informuje o tym Komisję. Komisja dokłada wszelkich starań, aby zapewnić obecność właściwego członka Komisji.

61. Komisja może zaproponować wprowadzenie do porządku dziennego nowych punktów, jednak nie później niż na posiedzeniu, podczas którego Konferencja Przewodniczących zatwierdza końcowy projekt porządku dziennego danej sesji miesięcznej. Parlament jak najpełniej propozycję tę uwzględnia.

62. Komisje parlamentarne starają się nie wprowadzać zmian do swojego projektu porządku dziennego oraz porządku dziennego.

Jeżeli komisja parlamentarna wprowadzi zmiany do swojego projektu porządku dziennego lub do porządku dziennego, niezwłocznie informuje o tym Komisję. W szczególności komisja parlamentarna stara się czynić to w rozsądnym terminie, tak aby umożliwić członkom Komisji obecność na posiedzeniach komisji.

63. Członkowie Komisji wspólnie z przewodniczącymi odpowiadających im komisji parlamentarnych ustalają roczny harmonogram swoich wystąpień w komisjach odpowiadających ich tekom w ramach zorganizowanych dialogów i innych wymian poglądów.

64. Zaproszeni członkowie Komisji uczestniczą w posiedzeniu komisji parlamentarnej w celu omówienia kwestii związanych z konkretnymi sprawami lub wykonaniem aktów i programów Unii, lub w celu udzielenia informacji na temat kwestii będących przedmiotem zainteresowania komisji, chyba że zachodzą okoliczności należycie uzasadniające ich nieobecność.

Jeżeli na posiedzeniu komisji parlamentarnej nie jest wyraźnie wymagana obecność członka Komisji, Komisja zapewnia swoją reprezentację przez urzędnika wysokiej rangi, który jest w stanie udzielić merytorycznych odpowiedzi na pytania członków komisji parlamentarnej.

65. Jeżeli komisja parlamentarna we właściwym czasie i na piśmie

zwróci się o udzielenie informacji, Komisja udziela odpowiedzi w terminie pozwalającym na uwzględnienie jej podczas przygotowywania stanowiska Parlamentu. Komisja parlamentarna dokłada starań, aby pisemne wnioski nie powielały kwestii już poruszonych w zorganizowanym dialogu lub wymianie poglądów z członkami Komisji.

66. Komisje parlamentarne starają się koordynować swoje prace i unikać organizowania równoległych spotkań na ten sam temat, a także przestrzegać projektu porządku dziennego, tak aby Komisja mogła zapewnić reprezentację na odpowiednim poziomie.

Jeżeli zawnioskowano o obecność urzędnika wysokiej rangi (dyrektor generalny lub dyrektor) na posiedzeniu komisji, na którym jest rozpatrywany wniosek Komisji, przedstawicielowi Komisji udziela się głosu.

VI. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

67. Komisja potwierdza swoje zobowiązanie do jak najszybszego przeanalizowania aktów ustawodawczych, które nie były dostosowane do procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą przed wejściem w życie Traktatu z Lizbony, aby ocenić, czy instrumenty te należy dostosować do systemu aktów delegowanych wprowadzonych na mocy art. 290 TFUE.

Celem jest osiągnięcie spójnego systemu aktów delegowanych i aktów wykonawczych, w pełni zgodnego z Traktatem, przez stopniową ocenę charakteru i treści środków obecnie podlegających procedurze regulacyjnej połączonej z kontrolą, aby dostosować je w odpowiednim czasie do systemu przewidzianego w art. 290 TFUE.

68. Postanowienia niniejszego porozumienia ramowego uzupełniają porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie lepszego stanowienia prawa, przy czym nie zmieniają jego treści ani nie wykluczają jego dalszego przeglądu.

Parlament i Komisja uzgadniają także, że istnieje potrzeba usprawnienia istniejącego mechanizmu utrzymywania kontaktu między instytucjami, na szczeblu politycznym i technicznym, w odniesieniu do lepszego stanowienia prawa, w celu zapewnienia skuteczniejszej współpracy międzyinstytucjonalnej między Parlamentem, Komisją i Radą.

69. Komisja zobowiązuje się do inicjowania programowania rocznego i wieloletniego Unii w celu osiągania porozumień międzyinstytucjonalnych zgodnie z art. 17 TUE.

70. Podczas każdej kadencji parlamentarnej obie instytucje wspólnie uzgadniają, czy należy przeprowadzić przegląd wykonywania niniejszego porozumienia ramowego i załączników do niego.

Sporządzono w … r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca

W imieniu Komisji Europejskiej
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

Spotkania Komisji z ekspertami krajowymi

Załącznik określa tryb wykonania pkt 16 porozumienia ramowego.

1. Zakres stosowania

Postanowienia pkt 16 porozumienia ramowego dotyczą następujących spotkań:

1) spotkań organizowanych przez Komisję odbywających się w ramach powołanych przez Komisję grup eksperckich, na które zaproszone są organy krajowe ze wszystkich państw członkowskich, jeżeli dotyczą one przygotowania i wdrożenia prawodawstwa Unii, w tym prawa miękkiego i aktów delegowanych;

2) spotkań organizowanych przez Komisję ad hoc, na które zaproszeni są eksperci krajowi ze wszystkich państw członkowskich, jeżeli dotyczą one przygotowania i wdrażania prawodawstwa Unii, w tym prawa miękkiego i aktów delegowanych.

Z zakresu stosowania wyłączone są posiedzenia komitetów działających w ramach procedury komitetowej, bez uszczerbku dla obecnych i przyszłych ustaleń dotyczących informowania Parlamentu o wykonywaniu przez Komisję uprawnień wykonawczych[1].

2. Informacje przekazywane Parlamentowi

Komisja zobowiązuje się do przekazywania Parlamentowi takiej samej dokumentacji, jaką przesyła krajowym organom w związku z wyżej wspomnianymi spotkaniami. Komisja wyśle te dokumenty, w tym porządki obrad, jednocześnie na adres funkcjonalnej skrzynki poczty

---

[1] Przekazywane Parlamentowi informacje dotyczące prac komitetów działających w ramach procedury komitetowej i uprawnień Parlamentu w ramach funkcjonowania procedury komitetowej są jasno określone w innych instrumentach: 1) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj); 2) porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 3 czerwca 2008 r. pomiędzy Parlamentem a Komisją w sprawie procedury komitetowej (Dz.U. C 143 z 10.6.2008, s. 1); 3) instrumenty niezbędne do wykonania art. 291 TFUE.

elektronicznej Parlamentu i do ekspertów krajowych.

3. Zaproszenie ekspertów Parlamentu

Na wniosek Parlamentu Komisja może podjąć decyzję o skierowaniu do Parlamentu zaproszenia dla ekspertów Parlamentu do udziału w spotkaniach Komisji z ekspertami krajowymi, o których mowa w pkt 1.

ZAŁĄCZNIK II

Przekazywanie Parlamentowi informacji poufnych

1. Zakres stosowania

1.1. Załącznik reguluje przekazywanie Parlamentowi poufnych informacji z Komisji oraz dalsze z nimi postępowanie, jak określono to w pkt 1.2, w ramach wykonywania uprawnień i kompetencji Parlamentu. Obie instytucje działają w poszanowaniu wzajemnego obowiązku lojalnej współpracy, w duchu pełnego wzajemnego zaufania oraz ściśle przestrzegając odpowiednich postanowień Traktatów.

1.2. „Informacja" oznacza informację pisemną lub ustną, niezależnie od jej nośnika i autora.

1.2.1. „Informacja poufna" oznacza „informację niejawną UE" (EUCI) oraz szczególnie chronioną informację jawną (SNC), zdefiniowane w pkt 1.2.2 i 1.2.3.

1.2.2. „Informacja niejawna UE" (EUCI) oznacza informację i materiał opatrzone klauzulą „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET" (ściśle tajne UE), „SECRET UE/EU SECRET" (tajne UE), „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL" (poufne UE) lub „RESTREINT UE/EU RESTRICTED" (zastrzeżone UE) lub równoznacznym oznakowaniem krajowym lub międzynarodowym, której nieuprawnione ujawnienie mogłoby spowodować różnego stopnia szkody dla interesów Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich, niezależnie od tego, czy taka informacja pochodzi z Unii, czy została otrzymana z państw członkowskich, krajów trzecich lub organizacji międzynarodowych.

a) TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET (ściśle tajne UE): klauzula stosowana jedynie do informacji i materiałów, których nieuprawnione ujawnienie mogłoby spowodować wyjątkowo poważne szkody dla podstawowych interesów Unii lub co najmniej jednego z państw członkowskich;

b) SECRET UE/EU SECRET (tajne UE): klauzula stosowana jedynie do informacji i materiałów, których nieuprawnione ujawnienie mogłoby spowodować poważne szkody dla podstawowych interesów Unii lub co najmniej jednego z państw członkowskich;

c) CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL (poufne UE): klauzula stosowana do informacji i materiałów, których nieuprawnione ujawnienie mogłoby zaszkodzić podstawowym interesom Unii lub co najmniej jednego z

państw członkowskich;

d) RESTREINT UE/EU RESTRICTED (zastrzeżone UE): klauzula stosowana do informacji i materiałów, których nieuprawnione ujawnienie mogłoby być niekorzystne dla interesów Unii lub co najmniej jednego z państw członkowskich.

1.2.3. „Szczególnie chroniona informacja jawna (SNC)” oznacza informację lub materiał inny niż EUCI, który musi być chroniony ze względu na zobowiązania prawne ustanowione w Traktatach lub w aktach przyjętych w celu ich wykonania lub ze względu na swoją wrażliwość, w tym informacja objęta tajemnicą zawodową.

1.3. Zgodnie z postanowieniami niniejszego załącznika Komisja przekazuje Parlamentowi informacje EUCI i SNC w odpowiednim czasie, pozwalającym Parlamentowi na wykonywanie jego roli określonej w Traktatach. Czyni to z własnej inicjatywy lub na przedstawiony w odpowiednim czasie wniosek jednego z kolegialnych albo jednoosobowych organów parlamentarnych wskazanych w pkt 1.4.

1.4. Na gruncie niniejszego załącznika z wnioskiem do Komisji o przekazanie informacji EUCI i SNC mogą zwrócić się:

– przewodniczący Parlamentu Europejskiego,

– przewodniczący odpowiednich komisji parlamentarnych,

– Prezydium oraz Konferencja Przewodniczących,

– przewodniczący delegacji Parlamentu wchodzącej w skład delegacji Unii na konferencję międzynarodową.

1.5. Zakres stosowania załącznika nie obejmuje informacji odnoszących się do postępowań w sprawach uchybień oraz postępowań w sprawach konkurencji, o ile w dniu przedstawienia wniosku przez jeden z kolegialnych albo jednoosobowych organów parlamentarnych wskazanych w pkt 1.4 nie zapadły jeszcze co do nich ostateczna decyzja Komisji lub wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, ani informacji dotyczących ochrony interesów finansowych Unii. Powyższe postanowienie jest bez uszczerbku dla postanowień pkt 56 porozumienia ramowego i uprawnień Parlamentu w zakresie kontroli budżetowej.

1.6. Niniejsze postanowienia stosuje się bez uszczerbku dla decyzji 95/167/WE, Euratom, EWWiS Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji z dnia 19 kwietnia 1995 r. w sprawie szczegółowych zasad wykonywania uprawnień śledczych Parlamentu Europejskiego[1], a także odpowiednich przepisów decyzji Komisji 1999/352/WE, EWWiS, Euratom z dnia 28 kwietnia 1999 r. ustanawiającej

---

[1] Dz.U. L 113 z 19.5.1995, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1995/167/oj.

Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)[2].

2. Zasady ogólne

2.1. Zgodnie z pkt 1.3 Komisja niezwłocznie przekazuje Parlamentowi informacje EUCI i SNC niezbędne do wykonywania uprawnień i kompetencji Parlamentu. Zgodnie ze swoimi uprawnieniami i obowiązkami obie instytucje przestrzegają:

– podstawowych praw człowieka, w tym prawa do uczciwego procesu i prawa do ochrony prywatności,

– przepisów dotyczących postępowania sądowego i dyscyplinarnego,

– ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa i stosunków handlowych,

– ochrony interesów Unii, zwłaszcza w zakresie bezpieczeństwa publicznego, obronności, stosunków międzynarodowych, stabilności waluty i interesów finansowych.

W przypadku rozbieżności sprawa jest kierowana do przewodniczących obu instytucji w celu rozstrzygnięcia sporu.

Informację EUCI i SNC pochodzącą od państwa członkowskiego, innej instytucji, organizacji międzynarodowej lub państwa trzeciego przekazuje się jedynie za ich zgodą; to samo dotyczy obniżenia jej klauzuli tajności lub jej odtajnienia.

2.2. Informacja EUCI i SNC jest przekazywana Parlamentowi oraz przetwarzana i chroniona przez Parlament zgodnie ze wspólnymi minimalnymi normami bezpieczeństwa stosowanymi przez obie instytucje.

Nadając klauzulę tajności swojej informacji, Komisja zapewnia zastosowanie właściwej klauzuli tajności zgodnie z międzynarodowymi normami i definicjami oraz swoimi przepisami wewnętrznymi, jednocześnie należycie uwzględniając konieczność zapewnienia Parlamentowi dostępu do informacji EUCI, aby mógł on skutecznie korzystać ze swoich uprawnień i kompetencji.

2.3. W razie wątpliwości co do poufnego charakteru danej informacji lub nadania jej odpowiedniej klauzuli tajności, lub jeśli niezbędne jest ustalenie odpowiednich zasad jej przekazania w ramach jednego z wariantów określonych w pkt 3.2, obie instytucje bezzwłocznie, przed przekazaniem dokumentu, konsultują się ze sobą. W konsultacjach tych Parlament jest reprezentowany przez przewodniczącego danego kolegialnego organu parlamentarnego, który złożył wniosek, któremu w razie potrzeby towarzyszy sprawozdawca, lub przez organ jednoosobowy wnioskujący o informacje. Komisję reprezentuje członek Komisji odpowiedzialny za dany zakres spraw, po zasięgnięciu opinii członka Komisji odpowiedzialnego za sprawy bezpieczeństwa. W przypadku

---

[2] Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 20,
ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1999/352/oj.

rozbieżności sprawa jest kierowana do przewodniczących obu instytucji w celu rozstrzygnięcia sporu.

2.4. Jeśli po zakończeniu procedury określonej w pkt 2.3 w dalszym ciągu nie osiągnięto porozumienia, przewodniczący Parlamentu, na uzasadniony wniosek właściwego kolegialnego albo jednoosobowego organu parlamentarnego, który złożył wniosek , wzywa Komisję do przekazania w odpowiednim i szczegółowo określonym terminie danej informacji EUCI lub SNC, ze wskazaniem wariantów wybranych z pkt 3.2 załącznika. Przed upływem tego terminu Komisja informuje na piśmie Parlament o swoim ostatecznym stanowisku, od którego Parlament zastrzega sobie w razie potrzeby prawo odwołania.

2.5. Dostępu do informacji EUCI udziela się zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami w zakresie poświadczania bezpieczeństwa osobowego.

2.5.1. Dostępu do informacji opatrzonych klauzulą „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET”, „SECRET UE/EU SECRET” i „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL” można udzielić wyłącznie urzędnikom, pracownikom zatrudnionym na czas określony i pracownikom kontraktowym pracującym w Sekretariacie Generalnym lub w grupie politycznej Parlamentu oraz oddelegowanym ekspertom krajowym, którym informacje te są absolutnie niezbędne, którzy zostali wskazani na zasadzie ograniczonego dostępu i którym wydano odpowiednie poświadczenie bezpieczeństwa osobowego.

2.5.2. W świetle uprawnień i kompetencji Parlamentu przewodniczący Parlamentu może udzielić dostępu do informacji z klauzulą tajności CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL posłowi, który nie posiada dostępu ze względu na pełnioną funkcję zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskiego, w którym poseł został wybrany, i który nie może uzyskać odpowiedniego poświadczenia bezpieczeństwa ze względu na brak takiej procedury w państwie członkowskim, w którym został wybrany, po podpisaniu przez tego posła uroczystego oświadczenia, że poseł ten nie ujawni tej informacji żadnej osobie trzeciej oraz pod warunkiem, że Parlament nie otrzymał od właściwego krajowego organu ds. bezpieczeństwa informacji przemawiających przeciwko udzieleniu takiego dostępu.

Dostępu do informacji opatrzonych klauzulą „SECRET UE/EU SECRET” udziela się posłom, którym wydano odpowiednie poświadczenie bezpieczeństwa lub którzy z racji pełnionej funkcji mają dostęp do informacji EUCI zgodnie z prawem krajowym.

2.5.3. Jednocześnie z przedstawieniem wniosku wskazuje się kategorię lub kategorie osób, które będą miały dostęp do

informacji EUCI i SNC.

Przed udzieleniem dostępu do takiej informacji każda osoba jest informowana o poziomie poufności i wynikających z niej obowiązkach w zakresie bezpieczeństwa.

3. Zasady dostępu do informacji EUCI i SNC i postępowania z nimi

3.1 Informacja EUCI przekazana zgodnie z procedurami określonymi w pkt 2.2, 2.3 oraz, w odpowiednim przypadku, w pkt 2.4 jest udostępniana z upoważnienia przewodniczącego lub jednego z członków Komisji kolegialnemu albo jednoosobowemu organowi parlamentarnemu, który złożył wniosek , na następujących warunkach:

Parlament i Komisja ewidencjonują lub rejestrują informację EUCI w celu zapewnienia możliwości jej śledzenia.

Dokładniej rzecz ujmując, informację EUCI opatrzoną klauzulą „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL" lub „SECRET UE/EU SECRET" przekazuje się z właściwej kancelarii tajnej Komisji do kancelarii tajnej Parlamentu, która z kolei odpowiada za udostępnienie jej kolegialnemu albo jednoosobowemu organowi parlamentarnemu, który złożył wniosek.

Przekazanie informacji EUCI opatrzonej klauzulą „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET" podlega dodatkowym warunkom uzgodnionym między Komisją a kolegialnym albo jednoosobowym organem parlamentarnym, który złożył wniosek , w celu zapewnienia poziomu ochrony odpowiedniego dla tej klauzuli.

3.2. Z zastrzeżeniem postanowień pkt 2.2, 2.3 i 2.4 dostęp do informacji oraz tryb ochrony jej poufnego charakteru są ustalane w drodze porozumienia przed przekazaniem tych informacji. Porozumienie między właściwym członkiem Komisji odpowiedzialnym za dany obszar polityczny a zainteresowanym jednoosobowym albo kolegialnym organem parlamentarnym, który złożył wniosek i który jest reprezentowany przez swojego przewodniczącego, przewiduje, w szczególności, wybór jednego z wariantów określonych w pkt 3.2.1 i 3.2.2 w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu poufności.

3.2.1. W odniesieniu do adresatów informacji EUCI należy wskazać jeden z poniższych wariantów:

– przekazanie informacji wyłącznie przewodniczącemu Parlamentu w uzasadnionych i absolutnie wyjątkowych wypadkach,

– Prezydium lub Konferencja Przewodniczących,

– przewodniczący i sprawozdawca właściwej komisji parlamentarnej,

– wszyscy członkowie (pełnoprawni i zastępcy) właściwej komisji parlamentarnej,

– wszyscy posłowie do Parlamentu Europejskiego.

Informacja opatrzona klauzulą „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL” nie może być ujawniana ani przekazywana innym adresatom bez zgody Komisji.

Informacja opatrzona klauzulą „RESTREINT UE/EU RESTRICTED” nie może być publikowana bez zgody Komisji.

Bez uszczerbku dla ostatniego zdania pkt 2.1 informację opatrzoną klauzulą „RESTREINT UE/EU RESTRICTED” można przekazać w obrębie Parlamentu posłom, urzędnikom, pracownikom zatrudnionym na czas określony i pracownikom kontraktowym pracującym w Sekretariacie Generalnym lub w grupie politycznej Parlamentu Europejskiego oraz oddelegowanym ekspertom krajowym, którzy zostali odpowiednio przeszkoleni i na zasadzie ograniczonego dostępu.

Parlament informuje Komisję o kategoriach osób, które uzyskują dostęp do informacji opatrzonych klauzulą „RESTREINT UE/EU RESTRICTED”. Parlament prowadzi rejestr osób, które uzyskały dostęp do informacji EUCI.

3.2.2. W odniesieniu do trybu postępowania z informacjami EUCI przewiduje się następujące warianty:

a) zapoznanie się z informacją w strefie bezpieczeństwa, jeżeli informacja opatrzona jest klauzulą „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL” lub wyższą;

b) zorganizowanie posiedzenia przy drzwiach zamkniętych w obecności jedynie członków Prezydium, członków Konferencji Przewodniczących lub pełnoprawnych członków lub zastępców członków właściwej komisji parlamentarnej, a także urzędników, pracowników zatrudnionych na czas określony i pracowników kontraktowych pracujących w Sekretariacie Generalnym lub w grupie politycznej Parlamentu Europejskiego oraz oddelegowanych ekspertów krajowych, którzy zostali z wyprzedzeniem wskazani przez przewodniczącego komisji na zasadzie ograniczonego dostępu i których obecność jest absolutnie niezbędna, pod warunkiem że zostało im wydane poświadczenie bezpieczeństwa na wymaganym poziomie, z uwzględnieniem poniższych warunków:

– dokumenty numeruje się, rozdaje na początku posiedzenia i ponownie zbiera w momencie jego zakończenia; niedozwolone jest sporządzanie notatek z tych dokumentów ani robienie ich fotokopii;

– protokół posiedzenia nie zawiera żadnych szczegółów dyskusji nad sprawą, która była

rozpatrywana w trybie poufnym.

Wszystkie dane osobowe mogą zostać usunięte z dokumentów przed ich przekazaniem.

Informacje EUCI i SNC przekazywane odbiorcom w Parlamencie ustnie podlegają poziomom ochrony równorzędnym do obowiązujących w przypadku informacji przekazywanych w formie pisemnej. Może ona obejmować uroczyste oświadczenie składane przez odbiorcę tych wiadomości, że nie ujawni ich treści żadnej osobie trzeciej.

3.2.3. W przypadku zapoznawania się z informacją na piśmie w strefie bezpieczeństwa Parlament dba o wprowadzenie następujących rozwiązań:

– bezpieczny system przechowywania informacji EUCI i SNC,

– strefa bezpieczeństwa pozbawiona kserokopiarek, telefonów, faksów, skanerów i innego sprzętu technicznego służącego do powielania lub przekazywania dokumentów itp.,

– przepisy bezpieczeństwa regulujące dostęp do strefy bezpieczeństwa, obejmujące wymóg złożenia podpisu w rejestrze wstępu oraz przyjęcia zobowiązania do nierozpowszechniania analizowanych informacji EUCI.

3.2.4. Powyższe postanowienia nie wykluczają uzgodnienia między instytucjami innych równorzędnych ustaleń.

3.3 Informację SNC przekazaną zgodnie z procedurami określonymi w pkt 2.2 i 2.3 w przypadku przekazania z inicjatywy Komisji udostępnia się kolegialnemu albo jednoosobowemu organowi parlamentarnemu właściwemu przedmiotowo zgodnie z Regulaminem Parlamentu, a w przypadku przekazania na wniosek – kolegialnemu albo jednoosobowemu organowi parlamentarnemu, który złożył wniosek. Informację przekazuje się w postaci zaszyfrowanej, z wykorzystaniem architektury szyfrowania i klucza pod kontrolą Parlamentu, na zasadzie ograniczonego dostępu i zgodnie z odpowiednimi instrukcjami postępowania.

Informacji SNC nie publikuje się bez zgody Komisji. Bez uszczerbku dla ostatniego zdania pkt 2.1 informację SNC można przekazać w obrębie Parlamentu posłom, urzędnikom, pracownikom zatrudnionym na czas określony i pracownikom kontraktowym pracującym w Sekretariacie Generalnym lub w grupie politycznej Parlamentu oraz oddelegowanym ekspertom krajowym, którzy zostali odpowiednio przeszkoleni, na zasadzie ograniczonego dostępu.

Parlament informuje Komisję o kategoriach osób, które uzyskują dostęp do tych informacji. Parlament prowadzi rejestr osób, które uzyskały dostęp do informacji SNC.

3.4. W przypadku potwierdzonej lub podejrzewanej utraty lub naruszenia poufności dostarczonej przez Komisję informacji EUCI lub SNC organ ds. bezpieczeństwa Parlamentu Europejskiego niezwłocznie informuje organ ds. bezpieczeństwa Komisji. Organ ds. bezpieczeństwa Parlamentu Europejskiego wszczyna postępowanie wyjaśniające i informuje organ ds. bezpieczeństwa Komisji o jego wynikach oraz o środkach podjętych w celu zapobieżenia powtórzeniu się takiej sytuacji.

W przypadku nieprzestrzegania postanowień niniejszego załącznika lub przepisów bezpieczeństwa wewnętrznego Parlamentu zastosowanie mają przepisy dotyczące kar nakładanych na posłów określone w Regulaminie Parlamentu, a w odniesieniu do urzędników i innych pracowników Parlamentu przepisy art. 86 regulaminu pracowniczego lub art. 49 warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej[3] oraz inne mające zastosowanie przepisy.

4. Postanowienia końcowe

4.1. Komisja i Parlament przyjmują środki niezbędne do zapewnienia realizacji postanowień załącznika.

W tym celu właściwe służby Komisji i Parlamentu ściśle koordynują jego wdrożenie. Koordynacja ta obejmuje wzajemne sprawdzenie możliwości śledzenia informacji EUCI i SNC oraz okresowe wspólne kontrole zabezpieczeń i norm bezpieczeństwa stosowanych przez obie instytucje.

4.2. Parlament i Komisja dokonają przeglądu niniejszego załącznika i w razie potrzeby dostosują go zgodnie z pkt 70 porozumienia ramowego, w świetle wydarzeń dotyczących:

– przyszłych ustaleń w zakresie bezpieczeństwa dotyczących Parlamentu i Komisji,

– innych ustaleń lub aktów prawnych istotnych dla przekazywania informacji między instytucjami.

---

[3] Regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej i warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej, ustanowione rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 (Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1,
ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1968/259(1)/oj).

ZAŁĄCZNIK III

Negocjowanie i zawieranie umów międzynarodowych

Załącznik określa szczegółowe rozwiązania w zakresie informowania Parlamentu o rokowaniach i zawarciu umów międzynarodowych, o których mowa w pkt 27, 33 i 34 porozumienia ramowego.

1. Komisja informuje Parlament o zamiarze zaproponowania rozpoczęcia negocjacji w tym samym czasie, w jakim informuje o tym Radę.
2. Zgodnie z postanowieniami pkt 33 porozumienia ramowego jednocześnie z przedłożeniem projektu wytycznych negocjacyjnych w celu ich przyjęcia przez Radę Komisja przedstawia je Parlamentowi.
3. W trakcie negocjacji Komisja należycie uwzględnia uwagi Parlamentu.
4. Zgodnie z postanowieniami pkt 27 porozumienia ramowego Komisja regularnie i szybko informuje Parlament o przebiegu negocjacji aż do momentu parafowania umowy, a także wyjaśnia, czy i w jaki sposób uwagi Parlamentu zostały uwzględnione w negocjowanych tekstach, a w przypadku ich nieuwzględnienia podaje powody.
5. W przypadku umów międzynarodowych, których zawarcie wymaga zgody Parlamentu, Komisja przekazuje Parlamentowi w trakcie procesu negocjacji wszystkie istotne informacje, które przekazuje również Radzie (lub specjalnemu komitetowi wyznaczonemu przez Radę). Informacje te obejmują projekty zmian do przyjętych wytycznych negocjacyjnych, projekty tekstów negocjacyjnych, uzgodnione artykuły, uzgodnioną datę parafowania umowy oraz tekst umowy, która ma zostać parafowana. Komisja przekazuje również Parlamentowi, podobnie jak Radzie (lub specjalnemu komitetowi wyznaczonemu przez Radę) wszelkie istotne dokumenty otrzymane od stron trzecich, pod warunkiem uzyskania zgody ich autora. Komisja informuje przedmiotowo właściwą komisję parlamentarną o postępach w negocjacjach oraz, w szczególności, wyjaśnia, w jaki sposób uwzględnione zostały uwagi Parlamentu.
6. W przypadku umów międzynarodowych, których zawarcie nie wymaga zgody Parlamentu, Komisja zapewnia natychmiastowe i pełne informowanie Parlamentu, dostarczając mu informacje obejmujące co najmniej projekt wytycznych negocjacyjnych, przyjęte wytyczne negocjacyjne, przebieg dalszych negocjacji oraz zakończenie negocjacji.

7. Zgodnie z postanowieniami pkt 33 porozumienia ramowego Komisja w stosownym terminie przekazuje Parlamentowi dokładne informacje, gdy umowa międzynarodowa zostaje parafowana, oraz możliwie najwcześniej informuje Parlament o zamiarze zaproponowania Radzie jej tymczasowego stosowania oraz o jego powodach, chyba że z powodu pilnego trybu Komisja nie będzie w stanie tego uczynić.

8. Komisja informuje jednocześnie i w stosownym czasie Radę i Parlament o swoim zamiarze zaproponowania Radzie zawieszenia umowy międzynarodowej oraz o jego powodach.

9. W przypadku umów międzynarodowych objętych na mocy TFUE procedurą zgody Komisja również udziela Parlamentowi pełnych informacji przed przyjęciem zmian w umowie zatwierdzonych przez Radę, w drodze odstępstwa, zgodnie z art. 218 ust. 7 TFUE.

ZAŁĄCZNIK IV

Kalendarz programu prac Komisji

Programowi prac Komisji towarzyszy wykaz wniosków legislacyjnych i nielegislacyjnych na kolejne lata. Program prac Komisji obejmuje następny rok oraz zawiera szczegółowe wskazówki dotyczące priorytetów Komisji w kolejnych latach. Program prac Komisji może zatem stanowić podstawę ustrukturyzowanego dialogu z Parlamentem w celu wypracowania wspólnych ustaleń.

Program prac Komisji zawiera także planowane inicjatywy w zakresie prawa miękkiego, wycofywania i upraszczania.

1. W pierwszym semestrze danego roku członkowie Komisji podejmują stały dialog z odpowiednimi komisjami parlamentarnymi w sprawie wdrożenia programu prac Komisji na ten rok oraz w sprawie opracowania przyszłego programu prac Komisji. Na podstawie przeprowadzonych rozmów każda komisja parlamentarna przedstawia Konferencji Przewodniczących Komisji Parlamentarnych sprawozdanie na temat ich wyników.
2. Równolegle Konferencja Przewodniczących Komisji Parlamentarnych organizuje regularną wymianę poglądów z wiceprzewodniczącym Komisji ds. stosunków międzyinstytucjonalnych w celu dokonania oceny stanu wykonania bieżącego programu prac Komisji, omówienia kwestii dotyczących przygotowania przyszłego programu prac Komisji oraz podsumowania wyników dwustronnego dialogu prowadzonego między zainteresowanymi komisjami parlamentarnymi a właściwymi członkami Komisji.
3. W czerwcu Konferencja Przewodniczących Komisji przedstawia Konferencji Przewodniczących sprawozdanie podsumowujące, które powinno zawierać wyniki przeglądu wykonania programu prac Komisji oraz priorytety Parlamentu do uwzględnienia w przyszłym programie prac Komisji; Parlament informuje o nim Komisję.
4. W oparciu o to sprawozdanie podsumowujące Parlament przyjmuje na lipcowej sesji miesięcznej rezolucję określającą jego stanowisko, zawierającą w szczególności wnioski oparte na sprawozdaniach dotyczących inicjatyw legislacyjnych.
5. Co roku na pierwszej sesji miesięcznej we wrześniu odbywa się debata na temat stanu Unii z udziałem przewodniczącego Komisji, który w swoim wystąpieniu podsumowuje bieżący rok oraz nakreśla priorytety na kolejne lata. W tym celu przewodniczący Komisji przedstawia jednocześnie Parlamentowi na piśmie główne

założenia przyjęte w czasie opracowywania programu prac Komisji na następny rok.

6. Od początku września właściwe komisje parlamentarne i właściwi członkowie Komisji mogą się spotkać w celu przeprowadzenia bardziej szczegółowej wymiany poglądów na temat przyszłych priorytetów w każdym obszarze polityki. Spotkania te są podsumowywane na spotkaniu Konferencji Przewodniczących Komisji Parlamentarnych z kolegium komisarzy lub na spotkaniu Konferencji Przewodniczących z przewodniczącym Komisji.

7. W październiku Komisja przyjmuje swój program prac na następny rok. Następnie przewodniczący Komisji przedstawia ten program prac Parlamentowi na właściwym szczeblu.

8. Parlament może przeprowadzić debatę i przyjąć rezolucję na grudniowej sesji miesięcznej.

9. Niniejszy kalendarz jest stosowany do każdego regularnego cyklu programowania, z wyjątkiem roku wyborów do Parlamentu zbiegającego się z końcem kadencji Komisji.

10. Niniejszy kalendarz stosuje się bez uszczerbku dla jakiegokolwiek przyszłego porozumienia w sprawie programowania międzyinstytucjonalnego.